

Próbka twórczości poetyckiej Wł. Prziwskiego
z okresu służby frontowej w 1916 r.

1916

Na Polesiu

Gdzie rano daleki wróg z nas strępy rwał,
Gdzie świątych braci lata się krew,
Gdzie Polak kwasy strasną i mięże gnął,
Dziś tam drwonia sumy zgodnych drzew.

A szum ten tak miły, seprawy i serwy,
A szum ten tak ciły, tak lekki a śpiewny,
Jakby świąt dzieł świątę głosił wierszenia
Z uprzedzłego serca miłe rozręwienia.

O miłome drzewa! Dzwone wasze pieśni
Zławe, a kiedy wicher wami rabelesie,
Wśród szereku tajemcha pełne wy boleści.
O wujac wy drzewa, duna was nie przesieci.

Ala kiedyś rano weselny, wiosenny,
Wśród stajca stającego blasku, wśród bratów waci
Z ciha zagracie w jeden ton serdeczny
Z pieśni wasza rozdrwoci się po rannej ścioci,
A ledwie to dzieci wielki, dzieci powieci.